

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๐๐๐ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๖

พระราชบัญญัติ

ถ้ามติที่นี่ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นบทที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เนื่องจากการสมควรให้มก幽หมายว่าด้วยการถ้ามติที่นี่ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติถ้ามติที่นี่ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๗๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๖

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นตนไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องโทษ” หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษหรือให้กักกัน ผู้ถูกลงโทษตามมาตรา ๑๑ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๐๒ และพุทธศักราช ๒๕๑๕ ผู้ถูกลงโทษตามมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ ผู้ถูกลงโทษตามมาตรา ๒๙ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ผู้ถูกลงโทษตามมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ และผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

“ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพื่อกระทำการทำผิดกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้อมูลนี้ประกาศหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงาน หรือรัฐวิสาหกิจดังกล่าว และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในลักษณะทำงานเดียวกันไทยทางวินัย

มาตรา ๔ ให้ถ้วนเมลทิน ให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๖

พื้นที่อย่างไรก็ได้ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือซึ่งได้เป็น
โดยไม่ได้โดยผลแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเว้น ๒๕๒๖
โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้ถ้ามูลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณี
ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕ และได้ถูกลงโทษ
หรือลงทัณฑ์ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งบรรดา^๙
ผู้กระทำผิดวินัยที่ได้รับนิรโทษกรรมก่อนหรือในวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ.
๒๕๒๕ แล้ว ไม่ว่าจะได้มีการสอบสวนทางวินัยแล้วหรือไม่ก็ตาม โดย
ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย หรือไม่ได้กระทำผิด
ทางวินัย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ การถ้ามูลทินตามมาตรา ๕ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิด^{๑๐}
สิทธิแก่ผู้ได้รับการถ้ามูลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ
ทั้งสิ้น

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรี กิจการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับที่๕ หน้า ๔

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๓๔

ราชกิจจานุเบกษา

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องในโอกาส
ที่กรุงรัตนโกสินทร์ได้สถาปนามาครบ ๒๐๐ ปี ในพุทธศักราช ๒๕๒๕ ทาง
ราชการจะได้จัดให้มีงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองใน
โอกาส上述 ทางรัฐบาลเห็นสมควรที่จะให้มีการถ่างมลพินให้แก่ผู้ต้องโทษตาม
คำพิพากษานอกตัวคดีความผิดต่างๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัย
ของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งได้รับ
การลงโทษทางวินัยไปแล้ว เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้รับความสุขและเป็นประโยชน์แก่
บุคคลทั่วโลกซึ่งไม่เคยรับโทษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้